

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1063/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212879
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412212879.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10C/90/2012-77 zo dňa 16.10.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný ani v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. ani v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. O vylúčení sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom rozhodoval príslušný nadriadený súd, ktorý sa riadne zaoberal námietkami zaujatosti podanými navrhovateľom. Vzhľadom na to, že o týchto námietkach bolo rozhodnuté, nič nebráni okresnému súdu, aby vo veci konal a rozhodol. Samotné podanie ústavnej sťažnosti navrhovateľom nie je dôvodom, ktorý by zakladal obligatórnu povinnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.; súčasne skutočnosť, že sa na ústavnom súde vedie konanie o ústavnej sťažnosti navrhovateľa nie je dôvodom ani na fakultatívne prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože o námietke zaujatosti už bolo rozhodnuté príslušným orgánom a v danej veci navrhovateľ uplatňuje svoj nárok z titulu náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v exekučnom konaní, pričom v tomto exekučnom konaní rozhodoval iný sudca ako sudca, ktorý rozhoduje v prejednávanej veci. Akceptovaním návrhu navrhovateľa na prerušenie konania by došlo k porušeniu ústavného princípu verejného prerokovania veci bez zbytočných prieťahov.

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 07.11.2013 (č.l. 81-82 spisu). Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Tvrdil, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal aj na podľa neho nedostatočné odôvodnenie výroku uznesenia okresného súdu o neprerušení konania, nakoľko uznesenie neobsahuje opis konkrétnych okolností a dôvodov umožňujúcich súdu pokračovať v konaní. Navrhovateľ ďalej uviedol, že dôvod na prerušenie konania súdu preukázal. Už dňa 15.10.2013 doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú

adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca Okresného súdu Žiar nad Hronom má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhliadnuť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby sa do rozhodnutia ústavného súdu v konaní o veci samej pokračovalo a aby vylúčený sudca naďalej vykonával úkony a rozhodoval. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Žiar nad Hronom nie sú z pojednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľom zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Navrhovateľ predložil súdu aj fotokópiu ústavnej sťažnosti zo dňa 20.03.2013 (č.l. 43-52 spisu), v ktorej tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4NcC/249/2012 zo dňa 17.10.2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd teda mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania. K námietke navrhovateľa, že napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu nadriadeného o tom, či je a ktorý sudca vylúčený z pojednávania a rozhodovania tejto veci, musí okresný súd prerušiť konanie vo veci samej do rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4NcC/249/2012 sa vzťahuje tá časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu, kde okresný súd uviedol, že o námietke zaujatosti navrhovateľa riadne rozhodol jeho nadriadený súd, preto mu nič nebráni vo veci konať a rozhodnúť. Nie je preto dôvodná námietka navrhovateľa, že okresný súd v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

O námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom v konaní sp. zn. 10C/90/2012 rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 4NcC/229/2012 zo dňa 17.10.2012 s tým, že zákonného sudcu, ktorý prejednáva a rozhoduje vec a ktorý vydal aj napadnuté uznesenie z pojednávania a rozhodovania prejednáwanej veci nevylúčil.

Predložená sťažnosť navrhovateľa zo dňa 20.03.2013 adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4NcC/249/2012. Rozhodnutie

krajského súdu ako súdu nadriadeného pod takouto spisovou značkou vydané nebolo z dôvodu, že konanie o námietkach zaujatosti vedené aj pod sp. zn. 4NcC/249/2012 spojil krajský súd na spoločné konanie pod sp. zn. 4NcC/229/2012 a práve uznesením pod sp. zn. 4NcC/229/2012 zo dňa 17.10.2012 rozhodol aj o tom, ktorí sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 10C/90/2012. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS/89/2013 zo dňa 06.02.2013 alebo sp. zn. I. ÚS/92/2013 zo dňa 13.02.2013, ktorými sťažnosti navrhovateľa proti uzneseniam nadriadeného súdu, ktorými rozhodol tak, že nevyvlúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Rozhodnutie nadriadeného súdu o námietke zaujatosti sp. zn. 4NcC/229/2012 zo dňa 17.10.2012 časovo predchádza (resp. je časovo prakticky totožné) rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazuje, preto sa nadriadený súd vo svojich rozhodnutiach s iným právnym názorom v rovnakej veci objektívne vysporiadať nemohol.

Žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne a preto odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.